

РЕШЕНИЕ

№ 4117

гр. София, 23.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 14.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **2306** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).

Образувано е по жалба на Е. Юг ЕАД, ЕИК:[ЕИК], гр.П., [улица] срещу решение № Ж-103 от 06.02.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението и допуснати в хода на процедурата съществени нарушения на процесуалните правила. По изложените съображения в жалбата моли, решението да се отмени като незаконосъобразно. Претендира разноски.

Ответната страна –КЕВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. По съображения изложени в с.з., в които излага твърдения, които противопоставя на тези, направени в жалбата моли, тя да не се уважава. Претендира разноски.

Заинтересованата страна- Б. П. Е., редовно призован, не се явява и представлява.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 13-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

С решение № Ж-103 от 06.02.2020г. на КЕВР на основание чл. 22, ал. ал.1 вр. ал.5 и ал.7 от Закона за енергетиката и чл.147 ал.2 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е задължено 1. [фирма] в седемдневен срок да издаде и предостави на Б. П. Е. становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6,отговарящо на нормативните изисквания на чл.27 от ЗЕВИ;и в седемдневен срок от получаване на решението да представи информация в КЕВР за предприетите действия.

Производството пред КЕВР е образувано по жалбата на заинтересованата страна в настоящото производство – Б. П. Е. с вх.№ Ж-34742/13.11.2019/стр.29/,в която е посочено,че същото е поискало на 22.10.2019г да бъде присъединена Ф. от 30 КВ по реда на чл.24 т.1 от ЗЕВИ в техен собствен недвижим имот- представляващ УПИ XIII-171 ,кв.13 по плана на [населено място],общ.С.,в който имот има изградена паянтова сграда със застроена площ 38 кв.м. съгласно представения нотариален акт № 50,т.4,нот.д.№ 518/2019г на СВ-П..На 06.11.2019г Б. П. Е. получили писмо от Е. Юг ЕАД КЕЦ-П.,с което ги уведомили,че прекратяват иницирираната процедура с мотив,че паянтовата сграда в имота не удовлетворява изискванията на чл.24 т.1 от ЗЕВИ.В имота сградата била присъединена към електроразпределителната мрежа с ИТН 4389256.Заинтерисованото лице счита,че електроразпределителното дружество неправилно тълкува закона и поради това е направило оплакване пред КЕВР.

По жалбата е образувана преписка и извършена проверка, в хода на която КЕВР на основание чл.142, ал.5 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. От страна на [фирма] е депозирано становище, обективизирано в писмо с вх.№ Е-13-262-100/22,11,2019г/стр.28/.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал.1 от Наредба № 3 , от Дирекция Електроенергетика и топлоенергетика на Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх.№ Е-ДК-106 от 31.01.2020г. Изготвен е и проект на решение , отразено в протокол № 35 от 06.02.2020г., в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка енергийният регулатор е установил с решение № Ж-103/06,02,2020г, че от приложените към преписката доказателства, безспорно е видно, че Е. Юг ЕАД, не е съобразил действията си със закона,поради което и му е дадено задължително предписание.

От правна страна съдът намира следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима/решението е връчено на 12,02,2020г,а жалбата е депозирана на 17,02,2020г-стр.4/, като подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Настоящият състав намира, че решение № Ж-103 от 06.02.2020г. е законосъобразно и правилно, постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона.

По делото няма спор по фактите- Б. П. Е. е поискало на 22.10.2019г да бъде

присъединена Ф. от 30 КВ по реда на чл.24 т.1 от ЗЕВИ в техен собствен недвижим имот- представляващ УПИ XIII-171 ,кв.13 по плана на [населено място],общ.С.,в който имот има изградена паянтова сграда със застроена площ 38 кв.м. съгласно представения нотариален акт № 50,т.4,нот.д.№ 518/2019г на СВ-П..Към искането освен посочения нотариален акт,била приложена и скица на [община],видно от която / стр.30/ имота се намира в урбанизирана територия,с приложена улична и дворищна регулация/,като главният архитект на общината е издал разрешение за строеж на Ф. до 30 КВ при спазване на нормативните изисквания,а върху скицата в УПИ XIII-171 е нанесена паянтова сграда със съответната сигнатура. На 06.11.2019г Б. П. Е. получили писмо от Е. Юг ЕАД КЕЦ-П.,с което ги уведомили,че прекратяват иницираната процедура с мотив,че паянтовата сграда в имота не удовлетворява изискванията на чл.24 т.1 от ЗЕВИ.В имота сградата била присъединена към електроразпределителната мрежа с ИТН 4389256.

В рамките на съдебното производство бе изслушано и прието заключение на СТЕ в с.з. на 14.07.2020г.Видно от същото се установява,че постройката в имота представлява барака- изцяло дървена конструкция,едноскатен дървен покрив и три оградящи дървени стени.За четвърта стена се използва една от носещите стени на другата сграда като дървената постройка е подпряна към по високата масивна сграда.Дървената сграда има обособен един прозорец с дървена дограма и дървена врата.Подът на постройката е земя,липсва бетонов фундамент.Съгласно Наредба № 7/22.12.2003г дървената постройка е от вида допълващо застрояване,тъй като има допълващи към основната сграда функции съобразно вида на материалите от които е изградена,наличието на обща стена и липсата на обособен под,както и на фундамент.Постройката няма изградена вътрешна инсталация,а единствено вътрешно подтабло,което е свързано със средство за търговско измерване,находящо се във външното ел.табло,монтирано на имотната граница.Присъединяването с електропреносната мрежа е посредством алуминив усукан кабел със сечение 2x16кв.мм за монофазно захранване,който може да захрани битов абонат със стандартна мощност до 15 киловата.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и съответстващо на останалите доказателствени средства в производството.

При така изложената фактическа обстановка съдът формира и правните си изводи:

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката (ЗЕ) Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно, ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган. Решението е взето от Комисията в състав "Енергетика" с единодушие - пет гласа "за", от които четири са на членове на Комисията със стаж в енергетиката. Решението е издадено в изискуемата писмена форма, като не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до нищожност на същото.

Неоснователни са твърденията за немотивираност на оспореното пред съда решение. Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

Съдът намира, че решението е в съответствие с материалния закон. Осигуряването на достъп до електропреносната и електроразпределителната мрежа е задължение на енергийните предприятия, лицензирани за осъществяване на съответната дейност, което те са длъжни да изпълнят по отношение на всеки производител и обект за производство, които отговарят на предвидените в закона условия, т.е. изискванията към обектите и производителите на електрическа енергия за присъединяване към мрежите са нормативно установени и лицензиантите не могат да поставят други, допълнителни изисквания или да извършват друга преценка извън тази относно спазването на нормативните изисквания. Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към разпределителната мрежа с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, е регламентирано в чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. В чл. 26 от същия закон е предвидено, че в случаите по чл. 24 се подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. За обектите по чл. 24, т. 1 условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането (ал. 3), а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището по, ал. 3, и при издадено разрешение за строеж.

Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ се съдържа в Глава пета, Раздел II от НАРЕДБА № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6, Наредбата). Съгласно чл. 87 от Наредбата лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор. Съгласно чл. 88, ал. 3 операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, като лицето, поискало проучването, е длъжно да я предостави в 14-дневен срок. В противен случай, както и ако не отстрани непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява (ал. 7).

Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне (чл. 90, ал. 1 от Наредбата). Съгласно чл. 91 от Наредбата в приложимата редакция операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането. Лицето, получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 ЗЕ.

Анализът на цитираните разпоредби показва, че в случай на подадено искане за присъединяване операторът на разпределителната мрежа разполага с три възможности - да прекрати процедурата (чл. 88, ал. 7), мотивирано да откаже присъединяване (чл. 90, ал. 1), или да определи условията, като предостави писмено становище за присъединяване на лицето (чл. 91, ал. 1). В Наредба № 6 не е предвидено изрично, че в случай на прекратяване на процедурата по чл. 88, ал. 7 актът може се обжалва пред КЕВР. С оглед обаче на общото правило на чл. 22, ал. 1, т. 1 ЗЕ и обстоятелството, че прекратяването на процедурата има идентични на отказа и дори по-неблагоприятни последици, доколкото при отказ операторът следва да предложи нов срок за договаряне, няма причина да бъде ограничена възможността на лицата да обжалват пред КЕВР прекратяването по чл. 88, ал. 7 от Наредба № 6, още повече, че обжалване се предвижда дори за благоприятния по принцип акт - писменото становище с условията за присъединяване.

С обжалваното пред КЕВР писмо Е. Юг ЕАД е посочило, че прекратява процедурата за присъединяване като недопустима. В случая обаче не са били изпълнени предпоставките по чл. 88, ал. 7 от Наредба № 6, при които операторът на разпределителната мрежа може да прекрати процедурата - след като е поискана от лицето допълнителна информация и същата не е предоставена, съответно ако документите са непълни или не отговарят на изискванията на Наредбата и непълнотите или несъответствията в тях не са отстранени, въпреки че на лицето е указано да стори това. В случая операторът на мрежата не е поискал от лицето допълнителна информация, в това число относно сградата, а директно е пристъпило към прекратяване на процедурата. По този начин не само че формално не се спазени задължителните етапи на процедурата по чл. 88, ал. 3-6 от Наредба № 6, но и лицето, подало заявлението, е лишено от възможността да обоснове и докаже, че отговаря на изискванията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. Споделят се и изложените от административния орган мотиви, че операторът на разпределителната мрежа не е компетентен по ЗУТ орган, следователно, въпреки извършените собствени проверки на място, не е оправомощен да формира релевантно заключение относно съответствието на сградата с изискванията по ЗУТ. При това положение следва да се приеме, че жалбоподателят не е спазил разпоредбите на чл. 88 от Н. № 6 и прекратяването на процедурата съставлява неизпълнение на неговото лицензионно и законово задължение да се произнесе по един от предвидените в чл. 90 и чл. 91 от Наредба № 6 начини, като мотивирано откаже присъединяването или предостави писмено становище с условията за присъединяване. Тъй като обаче, от една страна, Е. Юг ЕАД е прекратило процедурата, въпреки че не е

спазило реда и условията за това по чл. 88, ал. 3 - 7 от Наредба № 6, а от друга страна, последиците от това са идентични с тези на отказа, КЕВР обосновано е приела, че писмото до Е. Б. П. представлява по същество отказ да бъде присъединен обекта. Що се отнася до оплакванията и доводите, наведени в жалбата, че следва да се държи сметка за конкретното състояние на сградите, върху които се предвижда изграждането на енергийния обект за производство на електрическа енергия, следва да се отбележи, че преценката относно годността да бъде изградена върху покривната или фасадната конструкция на седна сграда обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници се извършва от други органи и в друго производство - това по чл. 147, ал. 2 вр., ал. 1, т. 14 от ЗУТ. В рамките на производството по издаване на разрешение за строеж изрично е предвидено да се представят становища на инженер-конструктор, на електроинженер и/или на инженер по топлотехника с чертежи, схеми, изчисления и указания за изпълнението им. Следователно органите, които са оправомощени с издаването на разрешение за строеж, са тези, на които е нормативно възложено и в чиято компетентност е преценката дали сградата отговаря на техническите и други изисквания за изграждането на обект по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. Нещо повече, тази преценка се извършва последващо - след като дружеството - оператор на разпределителната мрежа е издало становище с определени в него условия за присъединяване - чл. 147, ал. 2 ЗУТ. Това подкрепя извода, че жалбоподателят не е имал право и основание да откаже да присъедини обекта по съображения, основани на неговата собствена преценка, че сградата не е годна за изграждане на обект за производство на електрическа енергия. Негово задължение е, при подадено искане за проучване, при което лицето е изпълнило изискванията и е представило документите по чл. 87 и чл. 88 от Наредба № 6, да определи условията и да предостави писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за това. Това задължение в случая не е изпълнено, поради което КЕВР обосновано е приела, че жалбата на Е. Б. П. е основателна и следва да бъде уважена, като бъдат издадени задължителни предписания за продължаване на процедурите за присъединяване.

Досежно твърдението на жалбоподателя, че присъединяваният обект не представлява паянтова сграда, а по същество е стопанска постройка - дървена барака, която не подлежи на присъединяване по реда на чл. 24 т. 1 от ЗЕВИ следва да се отбележи, че преценката за състоянието на постройките, както и за класификацията на сградите като паянтови, полумасивни, масивни, стопански постройки и други се извършва от органите на общинските власти, отговарящи за устройството на териториите, както и на кадастралните служби и

съответните РДНСК,които са единствено оправомощените по закон за тази дейност.След като в официални удостоверяващи документи-нотариалния акт,приложен към искането на Б. П. Е.,както и в скицата,издадена от [община],в която е инкорпорирано разрешение за строеж по ред ана чл.147 ал.1 от ЗУТ на Ф. до 30 киловата върху паянтовата сграда в УПИ XIII-171,то не съществува възможност освен чрез инициране на процедура пред тези компетентни органи по ЗУТ да се извърши прекласифициране на сградата от паянтова на дървена барака или стопанска постройка.В този ред на мисли съдът не възприема заключението на вещото лице,че постройката в имота не е паянтова сграда,а дървена барака,тъй като същото се основава единствено на външния вид на постройката,а не и на приложените официални удостоверителни документи,които съгласно чл.144 АПК вр. чл.179 от ГПК обвързват съда с доказателствената си сила.Нещо повече разглеждайки заключението на вещото лице и приложените към него снимки се установява,че паянтовата сграда има стени и покрив,поради което и отговаря на изискването на §1 т.27 от ДР на ЗЕВИ.

По изложените съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, с което предвид установеността на твърдяното от жалбоподателя пред КЕВР, нарушение, извършено от Е. Юг ЕАД са дадени задължителни законосъобразни указания за отстраняването му. Поради това жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

Ответникът е претендирал разноски,поради което и такива му се присъждат в размер на 150 лв ,дължими от жалбоподателя.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд – София – град, III-то отделение, 13-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Юг ЕАД,ЕИК:[ЕИК] ,гр.П., [улица] срещу решение № Ж-103 от 06.02.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА Е. Юг ЕАД,ЕИК:[ЕИК] ,гр.П., [улица] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) 150 лв юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: